

Kişisel gelişim üzerine

Ekrem YAZAR

GDB Trabzon Rotary Kulübü

İnsanlarımız bizlere bir yandan, **“Şeffaf ol, içini dök rahatla diyorsun, diğer yandan da sen farklısın, tüm gücünü harekete geçir.”** diyor. Gerçekten akıl sır ermiyor bu iki yüzlü insanlara.

Kas geliştirir gibi kişilik geliştiriyoruz sanki. Büyük kuruluşların kendi çalışanlarına verdiği seminerlerde şişirilmiş ve kolayca formüle edilmiş gelişim ateşini alevlendirmek için çaba harcamaları boşuna değildir. Güzel de ne oluyor da kişisel gelişim bizi bu kadar ilgilendiriyor? Yüzeysel sloganlar, özellikle çıkar sağladıkları insanlara, **“Sen en iyisini bilirsin, haydi aslanım, haydi koçum!”** şişirmeleri ve sahte davranışlar günümüzde neden ön plana çıkıyor?

Uyarlık ilerledikçe ‘benliğin’ öne çıktığını görüyoruz. Benliğin yaşamımızı tek başına anlamlandırdığı ve ‘kendi’ kimliğini bulması kişisel gelişimin özünü oluşturuyor. İşte ‘ben’ kavramının yükselişi, Bizleri birbirimize bağlayan ‘biz’ kavramından uzaklaştırıyor. Gerçi bu yaklaşım içimizdeki ‘beni’ tanımamıza neden oluyor ve gerçek kimliğimizle baş başa bırakıyor. Ancak bu yaklaşım bizleri bencilleştiriyor. Süzüle süzüle gelen ve aile bireylerini, toplumlari birbirine bağlayan ortak değerlerimizi işte o ‘ben’ duygusu silip götürüyor.

Hep dert yanarsın ya, aynı apartmanda oturup aynı mahallede yaşayan insanlar birbirlerini tanımıyor diye. Ne zaman insani değerlerimiz sorumluluklara dönüştüyse; ahlaki değerlerimiz, yasalarla yer değiştirmişse işte o zaman kolektif yaşam biçimimiz ortadan kalkıyor.

Tarihin derinliklerinden gelen toplumlar, ahlaki değerlerini ‘olmazsa olmaz’ görürler ki ülkemiz insanı buna örnek gösterilebilir. Davranışlarımızı ayarlamak için kendi özdenetim fikri, bireyin kendini anlatması ortaya çıkınca ahlaki yapılanmadan kolayca çıkabiliyoruz. İç hesaplaşmalar, karışıklıklar, bencillikler birer birer toplumu sarıyor. O zaman da toplum, toplum olmaktan çıkıyor. Bugün ülkemiz insanının üzerinde oynanan oyunlar bu değil midir?

Terapistlerin kişiler üzerinde birleştiği, ‘Kendinle barışık ol, kendini sev.’ yaklaşımıdır. Ne yazık ki kapitalist yaklaşım, ahlaki değerlerimizin zayıflamasına neden oluyor. ‘Olduğunuz gibi olun, gördüğünüz gibi kabul edin.’ Yaklaşımı kapitalizmin ortaya attığı bir savdır ki bu yaklaşım ahlaki değerlere terstir.

Dikkat edersek çağımızın insanı ya kendinden söz eder veya kendinden söz edilmesi için çaba harcar. Bu oluşum bile kişinin kendini sevdiğini ve bencilleştirdiğini göstermez mi? Ancak bu sevgi toplumun yargı değerlerini hiçe sayarak oluşan sevgidir ki ahlaki değildir.

Toplumsal değişim, kişinin kendini keşfetmesini de birlikte oluşturuyor. Kendimizce doğru olanı yapmak ve kendimiz olmak gibi. Bu oluşum kendisi için en iyi olanı, kendine en çok haz vereni benimsiyor. Çünkü ‘benlik’ tek başına o kişinin kılavuzu oluyor.

Şu da bir gerçek, insan yaşamında yer alan aşk ve iş kişisel benliği keşfeder ve geliştirir. Bu oluşumu sağlayamayan bireyler aşk ve iş özelliklerini de yitirirler. Çağımızdaki insanın bireysel özelliği insanı diğer insanlardan uzaklaştırmaktadır. Sadece sen ol yaklaşımı yukarıda belirttiğim gibi komşuluk ilişkilerini ve insanı değerlerimizi zayıflatıyor.

Bugünün insanı, duygularının insanıdır. Kendisi ile barışık olmak kendisini diğer insanlardan iyi hissetmek hatta kendisini olduğu gibi kabul etmek, toplumda oluşan terapi kültürünün sonucudur.

Biliyoruz ki gelişmek, kitabi bilgilerle tamamlanamaz. Gelişmek, düşe kalka, hayatın duvarlarına çarpa çarpa oluşur. Çünkü insanı yaşadıkları olgunlaştırır.

Rus filozof Nikolay Loski diyor ki: “Bir kişilik benlikten daha yüksek değerlere yükselmemişse, kaçınılmaz olarak yozlaşma ve çürüme baş gösterir.”

Yunus Emre de diyor ki: **“Bir ben vardır bende benden içeri.”**

Rotary’de düzenlenen seminerler, asambleler, RYLA’lar insan gelişimine ve kendine güvenin oluşmasına katkı sağlamıyor mu? Asambleye giden gelecek dönem başkanı, giderken güvensizdir ama asamble sonrası kendine güvenli, heyecanlı bir yapıya kavuşur. Bence Rotary’de oluşturulan bu gayret, insan gelişimine katkıda bulunan bir çalışmadır.

Günümüzde **“Gemisini kurtaran kaptandır.”** görüşü topluma egemen oldu. Ancak biz Rotaryenler bu oluşumdan rahatsızlık duymaktayız. Çünkü üreten, ürettiğini tüketme becerisine sahip olan bir toplum istiyoruz.?

Rotary sevgilerimle...